

бъ-тъ, а ты ся избавяше на еднѣ дѣскѣ и исплуваше на брѣга на нѣкой островъ, дѣто да нѣмаше живѣ душѣ, а само гѣстѣ горѣ, что бы правилъ? Испрѣво ты бы ся хранилъ може бы само съ жѣлѣдъ, нѣ той най-напоконъ ще ти ся огади и омръзне; ако ти ся мѣрняше нѣкая птица, тебѣ бы ся дощѣло мясо и ты бы закачилъ да ѣ лучишь съ камъне, зачто-то нѣмашь орѣжѣ, и най-напоконъ, ако си былъ вѣщъ да лучишь съ камыкъ, можя-ще и да погодишь нѣкоѣ и да ѣ убиешъ. Сега что щешъ да правишь като нѣмашь огънь? Да имаше кыбрить, или огниво, ты лесно бы си цѣвкнѣлъ и заловилъ огънь; да ся намѣряше тамъ нѣкой чловѣкъ ты бы* зель отъ него за да си подкладешъ огънь. Нѣ такъво нѣчто, пази Боже, не ся намира, а тебѣ все ся иска да си накладешъ огънь за да ся грѣшешъ и да ти свѣти нощѣ. Что щешъ правишь като нѣмашь ни кыбрить, ни огниво па и отпопрѣди не си былъ чюль, че съ трѣкане дръво о дръво може да ся хване огънь? А хората испрѣво не знаяли нито тоя простый начинъ за ловение огънь, както и сега еще мнозина го не знають, зачто-то не имъ трѣбува толкова трудъ, кога-то има други пѣ-лесны начини за ловение огънь. А какъ ли е изнамѣрилъ чловѣкъ да лови огънь? Може-бы по нѣкоѣ простѣ слукѣ а може и по нѣкоѣ играчкѣ, зачто-то прѣвы-ты хора само-то естество карало да си играють; нѣ кога чловѣкъ турилъ веднажъ на рѣкѣ огънь, нему огънь-тъ вече станѣлъ потрѣба, и оттогава кога му трѣбувало огънь той трѣкалъ дръво о дръво та ся трудилъ да си го хване.

Ные знаемъ, че печено-то мясо сто пѣти е пѣ-сладко отъ сурово-то, кое-то, освѣнь това може и да ни ся погнуси; а кой знае колко ли врѣмя е было